

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนนในภาษาไทยนี้ ทำให้เห็นลักษณะต่างๆ ของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนน ซึ่งมีทั้งลักษณะที่เหมือนและแตกต่างจากถ้อยคำในภาษาธรรมดา ผลของการวิจัยอาจแบ่งออกได้ดังนี้

- ๑. ผลการวิจัยลักษณะส่วนประกอบของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนน
- ๒. ผลการวิจัยลักษณะหน้าที่ของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนน
- ๓. ผลการวิจัยความหมายของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนน

ผลการวิจัยลักษณะส่วนประกอบของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนน

จากการวิเคราะห์ลักษณะส่วนประกอบของคำและกลุ่มคำที่นำมาใช้เป็นส่วนนจะพบว่า ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนนอาจจะมีลักษณะส่วนประกอบเป็น คำ วลี หรือประโยคก็ได้ ลักษณะส่วนประกอบของคำ วลี ประโยคที่ใช้เป็นส่วนนสรุปได้ดังนี้

- ก. ลักษณะส่วนประกอบเป็นคำ พบว่ามีลักษณะเป็น ๒ แบบ คือ
 - ๑. ลักษณะเป็นคำเดี่ยว เช่น ดาว หมู ปอด
 - ๒. ลักษณะเป็นคำประสม เช่น ขา ตะเกียบ หัวหมูน เข้าปิ้ง
- ข. ลักษณะส่วนประกอบเป็นวลี มีลักษณะแตกต่างกันเป็น ๒ แบบคือ
 - ๑. ประเภทที่ประกอบด้วยคำ และส่วนขยายของคำ ได้แก่
 - ก) ประกอบด้วยนามและส่วนขยาย
 - ประกอบด้วยหน่วยหลัก ซึ่งเป็นคำนาม ๒ คำเรียงกัน (ล) เช่น ใจ/พระ
 - ประกอบด้วยหน่วยหลักและหน่วยคุณศัพท์ (ล ก) เช่น มือ/ขวา
 - ข) ประกอบด้วยหน่วยหลักและหน่วยจำนวน (ล จ) เช่น คาบ/สองคม

ยา/หม้อใหญ่

ตุ้ม/สามโลก

- ประกอบด้วยหน่วยหลัก และหน่วยขยายเสริม (ล ชส) เช่น
ไม้/นอกกอ ลูกไก่/ในกำมือ

มีส่วนประกอบที่ต่างจากนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประโยคประเภทนามอีก ๒ แบบคือ

- ประกอบด้วยหน่วยหลัก และอนุพากย์คุณศัพท์ เช่น เส้าไฟฟ้า/เดินได้
ไทรกระเทียม/ต่อขา

- ชนิดที่ไม่มีหน่วยหลัก ประกอบด้วยคำบอกจำนวนนับและคำลักษณนาม
เช่น ร้อย/ล้าน ห้า/แต้ม

ข) ประกอบด้วยกริยาและส่วนขยาย

- ประกอบด้วยหน่วยแก่น ซึ่งเป็นคำกริยา ๒ คำเรียงกัน (ก) เช่น
แม่เย็น เด็กขาด

- ประกอบด้วยหน่วยแก่น และหน่วยขยาย (ก.ข) เช่น ปีน/เตี้ย
เกิด/ป็น้ำมาก ตม/ในฝัก

และมีส่วนประกอบที่ต่างจากกริยาวลีที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยประโยคประเภทกริยาอีก

๓ แบบ

- ประกอบด้วยหน่วยแก่น และหน่วยจำนวน เช่น แจง/สี่เบี้ย
ตี/สองหน้า แม่/สองสิ่ง

- ประกอบด้วยหน่วยแก่น และอนุพากย์วิเศษณ์ เช่น ไป/ค้ำถ่าน

ฐี/ยิบตา (ยิบตา)

- ประกอบด้วยหน่วยแก่น ซึ่งเป็นคำกริยา ๒ คำเรียงกัน และมีกรรมอยู่ด้วย
เช่น ตี-/ไข-/แตก บ้อม-/แมว/-ขาย

ค) ประกอบด้วยกริยารวิเศษณ์ และกริยาหรือนาม เช่น ก่อนเพื่อน ล้าหน้า
เป็นลมๆ

ง) ประกอบด้วยคำบุพบท และคำนาม เช่น นอก/ใจ แค/คืบ

๒. ประเภทที่ประกอบด้วยคำ และส่วนขยายเป็นแบบเสริมสร้อย ได้แก่

ก) ลักษณะการเสริมสร้อยแบบที่เรียกว่าการซ้ำคำ เช่น กลัวๆ

ข้างๆ, ๑ๆ กระทบกระทั้ง

- ข) ลักษณะการเสริมสร้อย แบบที่เรียกว่าคำขยายคู่
- เป็นคำขยายคู่แบบ WX WXWY / WYWX เช่น รวยหัวรอบทาง
งอมืองอตีน ตาเล็กตาน้อย
 - เป็นคำขยายคู่แบบ $B_1B_2 B_1B_2ZZ$ เช่น กินอยู่พวย
ข้าวแดงแกงร้อน ออกใหม่ไส้ขม

ค. ลักษณะส่วนประกอบเป็นประโยค แบ่งออกได้เป็น ๓ แบบคือ

๑. ประกอบด้วยหน่วยสกรรม และหน่วยกรรมตรง (ส ค) เช่น คัด/ลูกคิด
คัด/บัญชี
๒. ประกอบด้วยหน่วยประธานและหน่วยกรรม (ป อ) เช่น น้ำลาย/ไหล
ถ่านไฟ/เก่า
๓. ประกอบด้วยหน่วยประธาน หน่วยสกรรม และหน่วยกรรมตรง (ป ส ท) เช่น
กว้าง/ขวาง/คอ หनु/ตก/ตั้งข้าวสาร

ผลการวิจัยหน้าที่ของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวน

จากการวิเคราะห์ลักษณะหน้าที่ของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวน โดยการศึกษาตำแหน่ง
หน้าที่ที่ใช้ถ้อยคำเหล่านั้นในประโยค สรุปได้ว่า ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวนอาจทำหน้าที่เหมือนคำ
คำเดียวได้หลายประเภท ได้แก่

๑. ประเภทที่ทำหน้าที่อย่างเดียว สามารถปรากฏในตำแหน่งเหมือนคำชนิดต่างๆ
ดังนี้

ก) นาม เช่น

เธอ เป็น ดอกฟ้า

ดอกฟ้า ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมตรงของประโยค

ข) คุณศัพท์ เช่น

ความรู้แค่ทางอื่น ทำ งาน นี้ ไม่ได้หรอก

แค่ทางอื่น ทำหน้าที่ขยายคำนามในนามวลี "ความรู้แค่ทางอื่น"

ค) กริยานำ เช่น
 น้องฉัน ถ่างคารอ เขา อยู่
ถ่างตา เป็นคำกริยานำ ในกริยาวลี "ถ่างคารอ"

ง) กริยาอาการ เช่น
 เด็กคนนี้ กัณหึก จริง
กัณหึก เป็นหน่วยอาการของประโยคนี้

จ) กริยากรรม เช่น
 ลูก ช่วย กัหน้า พ่อ สักที
กัหน้า เป็น หน่วยกรรมของประโยคนี้

ฉ) กริยาริเศษณ์ เช่น
 ตำรวจ จับได้ ดาหน้าเขาเลย ว่าเขาขโมย
ดาหน้าเขา ทำหน้าที่ขยายกริยากรรม จับได้

๒. ประเภทที่ทำหน้าที่ ๒ อย่าง สามารถปรากฏในคำแห่งต่างๆ ดังนี้

ก) นาม - คุณศัพท์ เช่น
เจ้าถิ่น มาแล้ว
เจ้าถิ่น ในที่นี้ทำหน้าที่เหมือนคำนาม
รถเจ้าถิ่น มาแล้ว
เจ้าถิ่น ในที่นี้ทำหน้าที่ขยายคำนาม รถ

ข) กริยาอาการ - คุณศัพท์ เช่น
 แหม หมุ่น เนื้อหอม จริงนะ
เนื้อหอม ในที่นี้ทำหน้าที่เป็น หน่วยอาการของประโยค
พ่อเนื้อหอม จะไปไหนกัน
เนื้อหอม ในที่นี้ขยายคำนาม พ่อ

ค) กริยาอาการ - กริยาริเศษณ์ เช่น
 รถี หน้าคว่ำ แต่เข้า เขี้ยว

หน้าคว่ำ ในที่นี้ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมของประโยค

คุณอา เห็นหน้าคว่ำ มาโน้นแล้ว

หน้าคว่ำ ในที่นี้ ทำหน้าที่ขยายกริยา เดิน

ง) กริยากรรม - สกรรม เช่น

ฉัน หนักใจ จริงๆ ไม่รู้ว่า จะสอบผ่านหรือเปล่า

แม่ หนักใจ ลูกจริงๆ เพราะลูกทำตัวเหลวไหลอย่างนี้

หนักใจ ในที่นี้ทำหน้าที่หน่วยสกรรมของประโยค

จ) กริยากรรม - คุณศัพท์ เช่น

ภาพนี้ บาดตา ฉัน จริงๆ

บาดตา ในที่นี้ ทำหน้าที่เป็นหน่วยสกรรมของประโยค

ฉันไม่ยากเห็นภาพ บาดตา เลยไม่ไปงานนั้น

บาดตา ในที่นี้ทำหน้าที่ขยายคำนาม ภาพ

ฉ) นาม - อกรรม เช่น

เขียนเป่ ทายม้าแข่ง แม่ัน จริงๆ

เขียนเป่ ในที่นี้ทำหน้าที่เป็นหน่วยประธาน

เด็กคนนี้ เขียนจริง ๆ เล่นได้ทั้งวันเลย

เขียน ในที่นี้ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรมของประโยค

๓. ประเภทที่ทำหน้าที่ ๓ อย่าง สามารถปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ได้ดังนี้

ก) กริยากรรม - คุณศัพท์ - กริยาริเศษณ์ เช่น

เด็กคนนี้ แก่แดด จริงๆ

แก่แดด ในที่นี้ทำหน้าที่เป็น หน่วยกรรมของประโยค

เด็ก แก่แดด นี้ ไม่น่ารักเลย

แก่แดด ในที่นี้ทำหน้าที่ ขยายคำนาม เด็ก

ลูกอย่าหัดพูดจา แก่แดด นะ แม่ไม่ชอบ

แก่แดด ในที่นี้ทำหน้าที่ขยาย กริยา พูดจา

๑. ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวนในภาษาไทย เป็นคำซึ่งมีใช้ในภาษาปกติแล้ว แต่เราเอามาใช้ในอีกความหมายหนึ่ง และความหมายใหม่นั้นยังไม่เป็นที่ยอมรับในภาษาแบบแผน

๒. ลักษณะโครงสร้างภายในของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวน กับความสัมพันธ์ที่ปรากฏภายนอก คือเมื่อนำถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวนเหล่านั้นไปใช้ในประโยค ไม่จำเป็นต้องกลมกลืนไปทางเดียวกัน

๓. ในภาษาไทยมีถ้อยคำที่มีหลายความหมายอยู่มาก และมีคำที่กลายความหมายจากความหมายหนึ่งไปยังอีกความหมายหนึ่ง สาเหตุที่ทำให้คำมีหลายความหมายอาจจะมาจากการใช้ถ้อยคำเป็นส่วนวนในสมัยหนึ่งก็ได้ ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวนที่ศึกษานี้ หากความหมายเมื่อเป็นส่วนวนเป็นที่ยอมรับกันกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับในภาษาแบบแผนเมื่อไร ความหมายที่เป็นส่วนวนก็จะกลายเป็นความหมายปกติที่เพิ่มให้กับความหมายเดิมของคำ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องความหมายของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวนนั้น ควรจะได้มีการค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไปอีก ทั้งนี้เพราะความหมายของถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวนนั้นนอกจากเราจะพิจารณาจากตัวถ้อยคำเอง เราอาจจะพิจารณาได้จากสถานการณ์ที่ใช้ถ้อยคำเหล่านั้น การศึกษาสถานการณ์ที่ใช้ถ้อยคำเหล่านั้น จะทำให้เราเข้าใจความหมายของถ้อยคำนั้นๆ ว่า ถ้อยคำที่ใช้เป็นส่วนวนซึ่งมีความหมายคล้ายคลึงกันนั้น มีความหมายแฝงหรือความหมายโดยนัยแตกต่างกันออกไปเป็นอย่างไรบ้าง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย